

Nem t?nik szobatisztának a belpolitika egy része

2024 június 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Kapaszkodj meg!

A magyar politikai történések manapság alacsony h?fokon zajlanak. Elmúlt egy választás, amit persze megnyertünk – imádom az átlagos konzumidióták hozzáállását, akik szerint 44,8 százalék az 44, pont az ilyenekkel vetetnek meg 19 990 forintért minden szart, mondván, hogy az csak 19 ezer, nem is 20 -, felbukkant a Tisza, ami szó se róla, b?ven értelmezhet? eredményt ért el. Totálisan és véglegesen (azt hiszem) megbukott Gyurcsány, az egykori állampárt meg az összes parazitája, megsz?nt országos szinten létezni, ha ugyan létezett valaha a Kutyapárt és a Momentum és szabad szemmel egészen korrektül, s?t, több mint korrekt módon szerepelt a Mi Hazánk.

Ja, ott volt még a Jobbik meg az LMP, de azok kit érdekelnek? A választókat bizonyosan nem.

Nemrég Gyurcsány bejelentette – kapaszkodj meg -, hogy nem, nem mond le, sem ?, sem az elnökség, közben Kunhalmiék az MSZP élén megtették ugyanezt – kit érdekel, ja, senkit -, meg az a Párbeszéd nev? valami is elmondta, hogy ?k tulajdonképpen azért lettek paraziták pár hónappal ezel?tt sokadjára Gyurcsányékon, mert Gyurcsánnyal nincs jöv?. Hagyjál már a baromságaitokkal. Na, hát valahol itt tartunk ma.

Mir?l lehet egyáltalán beszélni? Mi történik? Minek van hírértéke? Nem, összefosott gatyával való parádézásnak az ötödik kerületben sincs sok. Az majd magától is eléri a kívánt hatást. Úgy politikai értelemben minek van most keletje? Talán elmondhatjuk kicsit érdekesebb eseménynek azt, hogy Franciaországban csak lesz egy el?rehozott választás, ahol nem kizárt, hogy Le Penék nyerjenek, a NATO f?titkára Mark Rutte lett és lassan körvonalazódik az új Európai Parlament leosztása is. **Ami nem, sokadjára sem változott érdemben.**

A magam részér?l már 2019-ben is úgy álltam az egész kérdéshez, hogy persze mindig bizakodni kell, de a nyugat-európai emberek jelent?s részét addig domesztikálták már, hogy nem fog a berögzült, megszokott politikai formációk ellenében szavazni. Így lett. Aztán persze most, 2024-ben el lehet mondani, hogy talán valamivel jobban feljöttek a jobbos er?k, de a gyakorlatban ennek túl sok jelent?sége nincs.

Lassan tényleg ott fogunk tartani, f?leg, ha a jogosan nekünk járó pénzeket továbbra is lopja Brüsszel, hogy tulajdonképpen mi a faszomért is vagyunk az Európai Unióban? Persze, a mindennapok embere számára ez még megtestesít valami nyugati ethoszt, mert 2004-ben is ezt hazudták, de valójában egy elbaszott rablóbanda az egész. És ha még pénzünk sincs az egészb?l, minek is éri meg oda tartozni? Oké, a közös piac adta lehet?ségek miatt, azzal talán kicsit jobban szét lehet baszni azt a nagy európai entitást, ha jól sáfárkodunk a keleti befektetésekkel, de azt is megcsinálják maguk a németek, csak aztán széttárják a kezüket, hogy mi azért jó emberek vagyunk.

Elég az hozzá, hogy amíg ennek az Európának egyre rosszabb, nekünk pontosan egyre jobb. És ez mondjuk önmagában sem kis dolog. De ett?l még nem ringathatjuk magunkat abba a hitbe, hogy nekünk megfelel?en és kedvez?en alakultak volna az események. Ez Nyugat-Európa.

Most azért lesz nagyjából másfél év nyugalom. Csak nagyjából másfél év és csak nagyjából nyugalom. Mert nyilván a kampány majd jóval hamarabb elkezd?dik és az átrendez?dött belpolitikai helyzet következtében sokkal virulensebb lesz minden, mintha nem következett volna be a Novák-Balog-botrány.

Annak hiányában most egy kétségkívül unalmas id?szak elébe néznénk. De uraim és hölgyeim, ez sem rossz. **Egyrészt ilyen körülmények között is fölényesen nyerték meg a választást a kormánypártok, mondhatni frissiben, másrészt a politikában a legnagyobb veszély a fásultság és a megszokottság közös elegye.**

Mindig szükséges megújulás, mindig kell valami újdonság. Ez biztosítja, hogy az agytekervények frissen maradjanak. Úgyhogy stay tunned, izgi lesz minden.

Vezet? kép: 2024.02.05. — Az Országgy?lés rendkívüli ülése, Svédország NATO-csatlakozásáról, csak az ellenzék részvételével, Oláh Lajos, Gyurcsány Ferenc // fotó: Hatlaczki Balázs
Trombitás Kristóf - www.pestisracok.hu

Ajánló